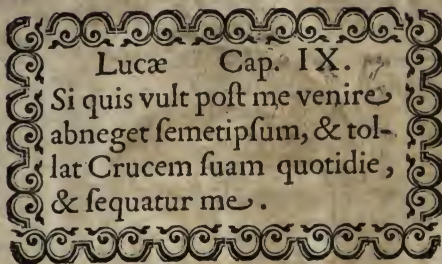
A

CONSTITVTIONES CONGREGATIONIS CLERICORVM REGVLARIVM.



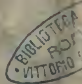
Lucæ Cap. IX.
Si quis vult post me venire abneget ſemetipſum, & tollat Crucem ſuam quotidie, & ſequatur me.

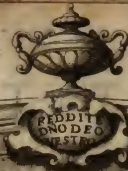


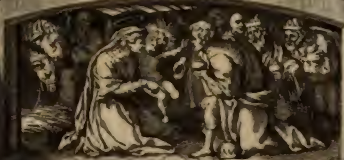
ROMAE,

Ex Typographia Stephani Paulini. MDCIV.

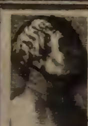
De Superiorum Facultate.







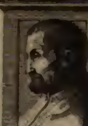


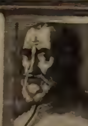


D BONIFATIVS









PAVLVS CONSIL

INSTITVTORES CONGREGATIONIS CLERICORVM REGVLARIVM

CLEMENS PAPA VIII.

AD Perpetuam rei memoriam. Et si ex debito Pastoralis Officij singulos Religiosos, qui spretis huius mundi vanitatibus, iugum Religionis, vt Altissimo liberiùs inseruirent, sunt amplexi, paterna dilectione prosequimur, tamen dilectorum filiorum Congregationis Clericorum Regularium præcipuus in Dei seruitio feruor, regularis disciplinæ obseruantia, & vberes in Ecclesia Dei fructus, quos assidua verbi Dei prædicatione, frequenti Sacramentorum administratione, probatæ vitæ exemplo, & bonæ famæ odore assiduè producunt, à nobis exigunt, vt laudabile eorum institutum, specialibus fauoribus, & gratijs atque Apostolica protectione foueamus. Sanè cum Constitutiones, & Statuta prædictæ Congregationis Clericorum Regularium à Dilecto filio nostro Pompeio Arrigonio Tit. Sanctæ Balbinæ, S. R. E. Cardinali de ordine nostro diligenter visa, recognita, & examinata typis cudere, & ad communem dictæ Congregationis vtilitatem, & commoditatem in lucem emittere expediat; Nobis propterea ex parte dictorum Clericorum fuit humiliter supplicatum, vt Constitutiones, & Statuta huiusmodi Apostolicæ auctoritatis robore communire, aliàsque in præmissis oportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur Congregationem prædictam specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, ac singulos dictæ Congregationis Clericos à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine, quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & ex certa scientia ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, huiusmodi laudabile prædictæ Congregationis institutum, & prædictas omnes, & singulas Constitutiones, Ordinationes, & Statuta, quæcunque à prædicto Pompeio Cardinale, vt præfertur, visa, & examinata quarum, & quorum tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, Auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus: illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus: ac omnes, & singulos tam iuris quam facti defe-

ctus, si qui in eisdem interuenerint, supplemus: illasque, & illa perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse: ac per Clericos prædictos, & alios ad quos spectat, & pro tempore spectabit perpetuò inuiolabiliter obseruari debere, ac in lucem edi, & typis mandari posse decernimus, & declaramus. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis: Statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris, Die 28. Iulij. 1604. Pontificatus Nostri Anno xiij.

M. Vestrius Barbianus.



VAM nos religiosè viuendi rationem, ex Apostolorum Actis excerptam, Clementis VII. aliorumq; Summorum Pontificum auctoritate firmatam, Patrum nostrorum vsu, & consuetudine tot annos receptam, in Generalibus Capitulis sæpiùs roboratam, Congregatione, Deo fauente, in dies aucta, Constitutionum more scriptam hactenus seruauimus, eam nunc accuratè recognitam typis mandare visum est; vt quæ vitanda, aut sequenda sunt, præ oculis quisq; habeat. In his scribendis edendisúe ea mens nostra est, tùm vt quæ naturali, Euangelica, & sacrorum Canonum lege sanciuntur, probè seruemus, tùm verò, vt trium sacrorum Votorum nexu, hisq; religiosis Constitutionibus communiti, aditum nobis ad perfectæ charitatis adeptionem, Deo iuuante, faciamus. Cæterum, vt animorum consulamus tranquillitati, declaramus nullas Constitutiones aut Regulas nostras obligare nos ad culpam sed ad pœnam tan

tùm

tùm: nisi propter præceptum, aut contemptum: præceptum autem apud nos nullum aliud haberi, quàm quod aut Naturali, aut Diuina, aut Ecclesiastica lege, aut trium Votorum ratione continetur. Quanuis autem ad culpam obligandi etiam peccati mortalis Superioribus nostræ Congregationis non desit auctoritas, maximè in rebus grauibus, & si præceptum his verbis exprimat, Præcipimus in virtute Sanctæ obedientiæ, aut horum similibus: caueant tamen, ne quid vnquàm præcipiant temerè, & à multitudine præceptorum abstineant, ne laqueum subditorum animis iniiciant. Excommunicandi etiam, quanuis habeant facultatem, sobriè tamen, & cum consilio vtantur hoc gladio. Nemo autem, excepto Generali Capitulo (penes quod per Summorum Pontificum Priuilegia, est auctoritas nouas condendi leges, & veteres abrogandi) audeat his nostris Constitutionibus, aliquid mutare, addere, vel minuere. Hæ in tres præcipuas partes sunt distributæ. In quarum Prima agitur, De iis quæ ad Diuinum cultum pertinent. In II. De Obseruantiis quibusdã nostræ Cõgregationis; In III. De vniuersi Ord. administratione.

PRI-

PRIMA PARS.

DE HIS QVAE AD DIVINVM CVLTVM PERTINENT.

De Horis Canonicis Cap. I.

DIVINI preces Officij, nocturnas quidem horis matutinis, diurnas verò interdiu, statis horis, tùm Sacerdotes, tum Clerici omnes, ex præscripto, rituq; Romani Breuiarij, in Choro deuotè alacriterque persoluant. Integrum tamen nobis erit, pro consuetudine locorum, Patroni tantùm, vel præcipui alicuius Sancti illius Ciuitatis diem festum Officiumq; celebrare.

Missa solennis diebus festis celebretur: quibus manè, Prima: proximè ante Missam, Tertia: ea peracta, statim Sexta recitetur. Cæteris diebus Prima, Tertia, Sexta simul dicantur. Nona, si quidem ieiunandum sit antè cænam: sin minus, statim à prandio.

Vespertinæ preces, siuè festus dies siuè pro festus sit, hora congruente, vnà cum Completorio. In ieiunijs Quadragesimæ, Vespere ante cænam, Completorium, vigesima secunda hora: nisi ob sacras conciones aliter quandoq; fieri necessitas, aut populi commoditas postulauerit.

Officium paruum B. Virginis, Officium Mortuorum, Septem Psalmi Poenitentiales, & Quindecim Graduales, quibus diebus in Breuiarij rubricis præscribitur, ijs in Choro recitentur. Liberum tamen Præpositis erit ex rationabili caussa permittere quandoque, vt Matutinum B. Virginis in Choro omittatur. Quo autem tempore, siuè ex Breuiarij rubricis, siuè ex Superioris facultate omittitur Officium B. Virginis in Choro, faciet quisque vt apud se priuatim dicat: id enim postulat, quæ præcipua nostra debet esse in tantam Virginem pietas.

Psalmos Poenitentiales, genibus flexis; Graduales, & pro defunctis, sedentes; reliquos, stantes in Choro recitent. Dum quis

in Choro medio ſtans, de more, ad Matutinas preces, Lectiones, vel ad Primam Martyrologium legit, cæteri, ſedentes audiant, &Reſponſoria ad ſingulas Lectiones reſpondeant. In Miſsis ſolennibus Sacerdos,& miniſtri ne ſedeant.

Nulla nos muſica, vel cantus modulatione, nec in Miſsis quantumuis ſolemnibus celebrandis, nec in quibuſuis Horis Canonicis recitandis, in Eccleſijs noſtris vtimur. Sæcularibus tamen ſeorſum, cum indicitur oratio publica,id bis in anno concedi poterit. *Conemur autem* (vt inquit S. Bernardus) *purè ſemper, ac ſtrenuè diuinis intereſſe Laudibus, non pigri, non ſomnolenti, non parcentes vocibus, non præcidentes verba dimidia, non integra tranſilientes, non fractis, nec remiſsis vocibus, muliebre quiddam balba de nare ſonantes, ſed virili, vt dignum eſt, ſonitu, & affectu, voces Spiritus ſancti depromentes*. Hæc ille. Simul incipiamus, ſimul deſiſtamus: commodam in verſibus medijs pauſam faciamus; in penultima, vel antepenultima

pro syllabarum quantitate immoremur: in vltima moram semper cauebimus.

Præpositi, quammaximè poterunt, domestica negotia in aliud tempus differant, quò singulis Horis Canonicis cum alijs in Choro recitandis intersint. Idem seruent Vocales, Sacerdotes, & Clerici. Neuè sibi quis remissionem quampiam à Diuinis Officijs assumere audeat, nisi cui vt studijs, aut Lectioni, aut prædicationi operam det sit aliqua concessa potestas. Qui tamen si actu ipso non ampliùs legat, aut prædicet, aut lectionibus non intersit, vnà cum cæteris conuenire in Chorum teneatur. Clerici, quibus à matutinis horis studiorum caussa datur aliqua immunitas, ad Ecclesiam prius veniant: ante altare sanctissimi Sacramenti orationes fundant, benedictionem in Choro à Superiore petant: tùm in suis quisque cellulis sedulò studijs vacent.

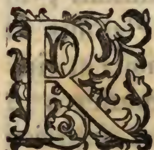
Laici ad matutinas preces vnà cum alijs surgant, benedictionem in Choro post Inuita-

uitatorium ſimul petant, preces in Eccleſia fundant, tùm ad ſua ſe opera recipiant. De precibus quas laici debent perſoluere, dicetur infrà.

Si quis ad Horas Canonicas poſtquam fuerint inceptæ venerit, ad ſuum locum ne accedat, niſi prius genuflexo à ſuo Superiore benedictionem acceperit. Quòd ſi iam Inuitatorium, & Hymnum, in Matutinis precibus, primus Pſalmus in Veſperis, Hymnus, & Antiphona in ſingulis Horis ſint recitati, genuflexus in Choro medio permaneat, donec Superior ſurgendi fecerit ſignum, & benedictione accepta ad ſuum locum ſe conferat. Poſt Officium negligentiæ ſuæ culpam in medio fateatur. Qui iuſta de cauſſa detentus, ad Officium tandem venerit, Superiorem in Choro, adeat, cauſſam aperiat, benedictionem petat. Quæ item vel in Diuinis Laudibus recitandis, vel in celebrandis Miſsis, vel in præſtandis Eccleſiaſticis

functionibus, vel omninò in his, quæ ad Diuinum cultum pertinent, errata commiſſa fuerint ſtatim, ac Diuinum Officium in Choro fuerit abſolutum, ſpontè proferantur. Poenas Præpoſitus, aut qui Præpoſiti eo loco vices gerit, vnicuique debitas imponat.

De Ritibus, & Cæremonijs. *Cap. II.*



Itus, & cæremoniæ aptè, compoſitè, & decorè exerceantur: Hoc enim Clericorum eſt munus, & maximè conſpicuum. Itaque Præpoſiti per ſe, aut ſi occupati fuerint, per idoneũ Sacerdotem curent diligentiſsimè, vt Miſſalis, & Breuiarij Romani rubricæ accuratè obſeruentur. Quandoque Clericos, & Sacerdotes conuocent, nè in ſolennibus priuatiſve Miſsis, aut Officijs, Proceſsionibus, ſacriſque functionibus, quæ Maiore hebdomada, præcipuiſque ſolennitatibus per annum ſolent celebrari, error aliquis, aut varietas Sacerdotibus, vel

Cle-

Clericis noſtris obrepat. Nihil deniq; in eiuſmodi Eccleſiaſticis rebus ſeruandis prætermittatur: ſed omnia ſtudiosè, exquiſitè, maturè, cum ſilentio, modeſtia, dignitate, & decore fiant. Si quid tamen eſt, cuius formula ex rubricis peti non poſsit, à peculiari noſtro de Cærimonijs libello petatur: vel ſi ex eo planè ſumi non poſsit, priſtino Congregationis noſtræ more ſtetur.

De munditia, & nitore in Ecclesijs, ac ſacra ſupellectili. *Cap. III.*

ECcleſiæ mundæ ſint, & omni religionis cultu ornatæ. Sacerdotum veſtes, Altarium ornatus, ſacra vaſa, & cætera, quæ ad diuinum cultum pertinent, ſplendida munda, nitida, & ſuo quæque loco, vt par eſt, collocata, & diſtributa aſſeruentur. fit enim, vt ex diligentia, & cura, quæ his rebus adhibetur, Religioſorum ſpectentur animi. Ne quid quod ad ſacram ſupellectilem

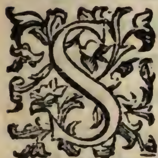
lem

lem pertineat, alienis facilè detur vtendum: nam ita ſordes, & maculas ſæpè contrahunt.

Ne permittatur, vt in ſacris indumentis, familiarum ponantur inſignia. In Eccleſijs noſtris in quibus nulla habentur familiarum inſignia, nè ſine P. Generalis auctoritate fiant, at vbi adſunt, rurſus alia, vt apponantur, nè facilè concedatur. Sacella ſæcularibus ædificanda, vel exornanda concedi poterunt, etiam ſi familiarum inſignia, & inſcriptiones, modeſtas tamen, & à nobis antè probatas, velint apponere: ea tamen lege, & conditione, vt nequa lex, aut conditio onerosa, & à noſtro inſtituto aliena nobis vnà inponatur: vt ſunt Miſſæ, & Officia in perpetuum dicenda, quæ nulla vnquàm ratione in Congregationẽ admittantur.

De

De Ministris Altaris, & Ordinibus Conferendis. Cap. IV.



Acerdotes,& Clerici nostri tum vbique,tum maximè in Ecclesijs, vbi omnium in se sciunt oculos conijci, ita mores habeant vultu, gestu, incessu,sermone compositos,vt nihil nisi graue, moderatum, religionis plenum præseferant. Nouitios in Clericorum ordinem admissos prima tantùm tonsura initiare licebit, vt Diuinum Officium in Choro dicere, Sacerdoti ad Missæ sacrificium administrare, cæterisq; Ecclesiasticis functionibus deseruire posśint. Cum profesśionem emiserint,eis quatuor minores Ordines conferri poterunt,si Præposito,maioriq; parti Vocaliũ loci ita visũ fuerit. Pro sacris Ordinibus, P. Generalis licentia, erit impetranda. In his conferendis cunctancter agatur. Ad Subdiaconatum nemo nisi tribus minimùm annis;ad Diaconatum, nisi quatuor; ad Sacerdotium, nisi quinque post emissam profesśionem admittatur.

Non

Non quod tum demum planè debeant admitti, ac non poſsint in tempus quanuis longinquum à Superioribus reijci:ſed ne quo pacto admittantur antè, niſi aut neceſsitas, aut magna perſonæ alicuius ratio poſtulare videatur.

De adminiſtrandis Sacramentis. Cap. V.


VI ad Eccleſias noſtras adierint ad ſuſcipienda Sacramenta, ijs Sacerdotes Confeſſarij præcipuã exhibeant charitatem: rem ſuam priuatam, aut commodum ne ſpectent, animarum ſaluti magnopere ſtudeant.

Qui in lectis grauiter ægrotant, domi viſitari de Superioris licentia poterunt, & Sacramentum eis Poenitentiæ miniſtrari, pijſq; monitis inſtrui, ac demum ad benè moriendum, vt ſe diſponant, hortari. Caueant autem ne ad res temporales, ad facienda teſtamenta, ad eleemoſynas erogandas, maximè ſi Religioni noſtræ velint relinquere ſe admi-

miſceant, vt auaritiæ non culpa tantùm, ſed omni prorſus ſuſpitione careant.

Sacerdotum qui confeſsionibus ſæcularium audiendis exponantur, delectus habeatur: & quamuis peritus quis ſu erit, & ad iuſtam ætatem peruenerit, maturè ſatis agatur, ne ad id munus admittantur, niſi qui idonei ſint reperti, nec niſi de licentia P. Generalis; qui, ſi iam annus poſt Sacerdotium fuerit expletus, licentiam, ſi ei videbitur, poterit concedere: antea concedat nulli, niſi aut Sacerdotis alicuius præcipua virtus, & doctrina, aut loci neceſsitas requirat. Antequam mittatur quis pro licentia obtinenda à locorum Ordinarijs, ſiuè ad recipiendos Ordines, ſiuè ad Confeſsiones audiendas, domi prius à Præpoſito, & Patribus ad id electis diligentiſsimè examinetur. Qui ita ad Confeſsiones audiendas admiſsi fuerint, nè prius accedant, quàm poteſtas à ſuo Præpoſito facta illis fuerit. Curent Præpoſiti, vt admittendis ad Confeſsionem Sæcularibus definiatur modus: ne Confeſſarij nimis occupati ſibi

ipſis vacandi tempus non habeant.

Ad mulierum confeſsiones audiendas, ne facilè Sacerdotes iuniores exponantur: ſed qui ætate, & moribus ſunt maturi. Domus mulierum Noſtri, ne ſine rationabili cauſſa adeant. Qui earum confeſsionibus audiendis nondum ſunt expoſiti, ab earum viſitatione abſtineant. Permitti tamen à ſuperiore poſsit, vt æqua de cauſſa quandoque Sed rarò viſitentur. Qui earum Confeſsiones audire ſolent, poſsint quidem de Superioris licentia illas quandoque viſitare, ſed id rarò admodum, & conſideratè fiat. Confeſsiones earum, niſi in Eccleſijs, ne audiantur, dum ne vel grauis ægrotatio, vel calamitas aliqua, vel alia quæuis cauſſa vehemens poſtulauerit. Quæ ſi acciderit, ne ſolus cum ſola ſit, caueat, ſed comes ibi maneat vbi poſſit conſpici. Sedilia pro mulierum confeſſionibus audiendis ita in Eccleſijs ſint collocata, vt & mulier, & Sacerdos facilè videri poſsint. Dum earum confeſsiones audiunt, ne longius æquo ſermones producant, nèue

de

de ijs rebus agant, quæ ad Poenitentiæ Sacramentum pertinere minimè videantur. Virorum confeſsiones, aut in Eccleſijs, aut in locis ad id aſsignatis audiantur.

De regendis Monialibus. C*ap.* VI.



D Monialium aliarumq; mulierũ in Congregatione viuentiũ confeſsiones audiendas, ne quis noſtrùm mittatur. Liberũ tamẽ ſit Præpoſitis id bis in anno aut ter, vt præſcribit Concilium Tridentinum pro Confeſsionibus extraodinarijs cõcedere. non

Moniales Monaſterij Sanctæ Mariæ de Sapientia, Neapoli, quòd à ſorore Pauli IIII. Congregationis noſtræ Inſtitutoris extructum ſit, ſolas ſub noſtro regimine retinemus. P. Generalis de Conſultorum conſilio Sacerdotem confeſſarium pro illis audiendis eligat: aliumque ex Patribus aliquem loco Ordinarij qui eas regat, & moderetur, ac de cæteris rebus curam habeat: tamen, vt is eo tempore, ne ſit Præpoſitus. Ordinarius,

& Confessarius quotannis, si videbitur, ijdem in eodem munere, reficiantur, verùm vltra triennium prorogari, aut sibi inter se alter alteri succedere non posint.

Visitatores pro Romana, & Neapolitana Prouincia, cum domos nostras quotannis visitabunt, Sanctimoniales huiusmodi, eodem quo fratres nostros modo, & ordine visitent. Priuata munuscula, neque ab ijs, neque ab quibusuis alijs Monialibus recipiantur. Nulli Nostrùm regere Seminaria, aut curam illorum habere permittatur.

De Concionatoribus. Cap. VII.



AD munus concionandi deputentur qui bonæ indolis sint, virtutisque specimen dederint. Ij primùm Superioris concessu priuatis declamationibus inter communem refectionem se exercitent, deinde palàm prædicent, facultatem solus Præpositus Generalis tribuat, & non nisi ij qui Philosophiæ

phiæ prius operam dederint, & ſacræ Theologiæ ſtudium abſoluerint, vel eius lectiones ſaltem per triennium audierint, & concluſiones Philoſophiæ, & Theologiæ defenderint; & præter virtutis, & morum teſtimonium à duobus, aut tribus Patribus ad id à Patre Generali deputatis accuratè prius de Philoſophiæ, Theologiæ, & Conſcientiæ Caſibus examinati, & approbati fuerint. Illis qui id nimis auidè, & non ex proximi charitate appetere videbuntur, nè facilè concedatur. Qui prædicare non valebunt, quin cibis Quadrageſimali ieiunio vetitis vtantur, ne cenſeantur idonei ad concionandum, niſi fortè morbus caſu acciderit.

In concionando ei rei potiſsimùm opera detur, vt Auditorum mores probè informentur, & ad Dei amorem excitentur animi, atque inflammentur. Ab inutilibus rerum, & verborum lænocinijs abſtineatur. Qui contrà fecerint, eis prædicandi facultas ne detur. Quod ſi eam habeant, & à Superioribus ſæpè moniti non ſe correxerint, à Generali

Præpoſito prædicandi facultate priuentur.

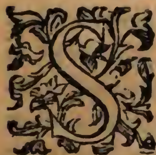
In Ciuitatibus vbi nos habitare contigerit, & in Eccleſijs noſtris, quoad eius fieri poteſt, ſtudeant Noſtri prædicare. Quod ſi iuſta cauſſa nata fuerit, de Præpoſiti Generalis licẽtia aliò ad prædicandum mitti poterũt: ſocium tamen quiſq; habeat virum probum, & modeſtũ à ſuo Præpoſito datum, qui in itinere, & dum prædicat, concionatorem comitetur, quiq; ei tanquam ſuo Præpoſito in rebus omnibus obediat. A domibus aſsignatis propè tempus prædicandi rectà proficiſcantur, nec deflectant via. Viaticum à Patribus loci, vbi prædicauerit perſoluetur.

Nemo Noſtrùm eleemoſinas, quaſi ſuæ prædicationis ſtipendium petat, aut etiam eo nomine oblatas accipiat: ſed eas tantùm quæ à fidelibus ſpontè datæ fuerint. Quæ omnes, exceptis ſui itineris impenſis, illius domus eſſe cenſeantur, in cuius Eccleſia, ſiue Ciuitate prædicauerit, niſi fortè à ſæcularibus nominatim alicui domui fuerint deſtinatæ.

Qui quotidie concionem habuerint, Chori om-

ri omnino ſint immunes. Qui ſolis Dominicis,&feſtis,ij ſemel ſaltem in diebus ſingulis à Choro exemptionem habeant: niſi Præpoſito æqua de cauſſa videatur crebrior exemptio concedenda. Qui ad Moniales,vel in Oratorijs ſermones habent, Superioris arbitratu,exemptionem aliquam obtineant.

De Oratione Mentali: Cap. VIII.


Emper quidem, vt ipſa Veritas pronunciat,oportet orare: præcipuè tamē bis in ſingulos dies, ſigno dato,ad communem orationem, magno tam animi quã corporis ſilentio,& quiete,per horæ dimidiæ ſpatiũ nixi genibus oremus;idq; fiat,primùm quidem ſtatim poſt perſolutas preces Matutinas: deinde verò ſi ſit hyems, prima nocte: ſin æſtas,ſtatim poſt meridianã quietẽ. Oremus autem ſimul in Choro, vel in Eccleſia quoad eius fieri poterit. Bis etiam in die,ſemel ante prandiũ,iterũ antequã eatur cubitũ, rationẽ dicti,facti, cogitati nobiſcũ putemus. Quotidie poſt cænã,& gratias de more actas,

lotis

lotis cum silentio manibus abeant in Ecclesiam, Deum pro benefactoribus, præsertim quos in mensa recitatos audiuerint, oraturi.

De suscipiendis Sacramentis. Cap. IX.



NA cum orationis assiduitate coniungendus etiam nobis est frequens Sacramentorum vsus. Quare Clerici, & Laici, & si mortiferi peccati sibi conscij nõ sint, tamen ad Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum, nè antè accedant, quàm se per Confessionem, quo æquum est, pij animi studio, reddiderint puriores. Sacerdotes qui quotidie celebrant, si non singulis diebus, saltem id sæpiùs in hebdomada faciant. Confitebitur autem quisque nostrùm suo Præposito, aut cui volet ex Confessarijs quos Præpositus deputauerit. Sacerdotes quotidiè Missam celebrent; si impediti fuerint, re Superiori significata, ab eo licentiam impetrent. Clerici, & Laici diebus Dominicis, & præ-

cipuis

cipuis feſtis, videlicet, Chriſti Domini Beatæ Mariæ Virginis, & SS. Apoſtolorum in Hebdomada incidentibus, ſimul communicent. Miſſam audiant Clerici, & Laici quotidie: Sacerdotes, quibus diebus Sacrum non fecerint.

Qui in lectulis diuturno morbo detinentur, ad eos ſemel in menſe, Sacratiſsimum Domini Corpus deferatur. Vbi morbus ingraueſcet, curabit Præpoſitus, vt non modò Sacramenta Poenitentiæ, Euchariſtiæ, & Vnctionis extremæ oportunè miniſtrentur, verùm etiam, vt aliqui præſtò ſint, qui eos moneant, conſolentur, & ad coeleſtem patriam diſponant, & inſtruant. Cùm vicinam mortem intelligunt, ſigno dato, omnes vnà fratres in decumbentis cellulam conueniant, egredientemque animam Pſalmis atque orationibus comitentur.

De Orationibus pro Defunctis. Cap. X.



VM iam quis defunctus fuerit, siue is professus, siuè Nouitius, siue hospes fuerit, deducentibus omnibus corpus in Ecclesiam deferatur. Deinde oportuno tempore, totum Officium Defunctorum in Choro dicatur. Fiat Officium Sepulturæ, & celebretur Missa solennis: atque si professus fuerit, Sacerdotes per triginta dies pro eius anima sacrificent. Clerici diebus totidem dicant Vesperas Defunctorum. Laici tricies B. Virginis Coronam. Cæteris domibus res significetur quamprimùm: vbi pariter in Choro dicatur Officium Defunctorum, & celebretur Missa solennis, à Sacerdotibus dicatur Missa priuata, à Clericis semel Vesperæ: à Laicis Corona B. Virginis. Quòd si quis à domo sua ad aliam profectus prædicandi, aut alia Congregationis negotia pertractandi gratia, diem suum obierit,

vtraque domus par ei persoluat Officium, ac si vtrique fuisset assignatus. In obitu P. Generalis idem fiat in omnibus domibus. In obitu Summi Pontificis totum Officium Defunctorum, & Missa solennis cum Responsorijs ad tumulum vbique dicatur. Idem in obitu Episcopi ex nobis assumpti. Episcopo Ciuitatis defuncto, dicatur ibi Missa solennis, & ad tumulum Responsoria.

Die post fidelium Defunctorum commemorationem dicatur Missa solennis, & Responsoria ad tumulum pro Defunctis Fratribus nostræ Congregationis.

SECVNDA PARS.
DE OBSERVANTIIS QVIBVSDAM NOSTRAE CONGREGATIONIS.

De tribus Religionis Votis: Cap. I.



RIA Religionis Vota quæ Summo Deo polliciti ſumus, & ſanctè reddere, & firma tueri fide debemus. Proinde illorum conſuetudinem valdè probamus, qui Patrum noſtrorum exempla ſeçuti, antequàm cubitum ſe recipiant, flexis coram Deo genibus, profeſsionem iterare conſueuerunt.

Obedientiam accuratè ſeruare, & in ea magnopere excellere quiſque ſtudeat. In his quæ Superiores iuſſerint, ne externè tan-

tùm eis obediant, verùm etiam magno eos amore, & intima reuerentia proſequantur. Noſtrarum actionum regula ſit Superioris voluntas, quam dabimus operam, vt perſpectam habeamus, ſequamur, exequamur. Quem cuiuis rei Superior præfecerit, ei perinde ac Superiori ſine quærimonia obtemperetur.

Ad Caſtitatem ſeruandam adhortari, minimè opus eſſe arbitramur. Religioſis enim viris non tàm præclarum eſt eam virtutem colere quàm turpe non colere. Itaq; nihil hoc loco adijciendum, niſi vt aſpectu, inceſſu, ſermone, & totius corporis forma Angelicam quodammodò in terris puritatem imitemur.

Paupertas, expedita ad Deum via, & Religioſæ Chriſti familiæ magnum certumque vectigal, publicè, priuatimque exercenda eſt. Nemo igitur omninò aliquid poſsideat proprium, ſed omnes in communi, & de communi viuant. Eleemoſynæ, ac bona omnia ſiue Confeſſarijs, ſiue Prædicatoribus, ſiue

qui-

quibusuis alijs à quibuscunque, siue consanguineis, siue extraneis quocunque nomine datæ sint, ad Superiorem delatæ, in communi reponantur, diuidantur autem à Superiore prout cuique opus fuerit. Ne quis vestem, librum; aut quoduis aliud munusculum absque sui Superioris licentia, & benedictione vtendum accipiat. Apud externos ne quis horum aliquod depositum, quod Præpositus non probet, retineat; id enim proprietatis habet speciem. Que cuiuis à Superiore concessa sunt, ea ne dentur alijs ex fratribus, aut sæcularibus absq; Superioris licẽtia.

Et si neque per professionem, neque per sacros Canones prohibeamur annuos redditus in communi possidere: per Concilium autem Tridentinum id nobis sit concessum: nihilominus (voluntariè tamen, vt nullo vnquam vinculo adstringamur) ab illis abstinemus, quò à sæcularibus negotijs liberiores, paupertatem Christi Domini, Apostolorum, & multitudinis illorum quibus cor vnum, & anima vna fuisse legitur, imitemur:

illud

illud habentes in memoria. Nolite ſoliciti eſſe quid manducetis, aut quid bibatis, ſcit enim P. veſter quia his omnibus indigetis. Nouitijs noſtris dum bonis ſuis ante profeſsionẽ renũciãt, annuos redditus quo ad ipſi vixerint, noſtræ Congregationi vt relinquant ne permittatur. Ne procuret item aliquis ex Noſtris, ſiue profeſſus ſit, ſiuè Nouitius, vt ſibi quoad vixerit annui redditus à parentibus, conſanguineis alijſuè relinquantur. Ne procuret aut permittat aliquis, vt pecuniarum quidquam ſecretò ab eis erogandum, relinquatur: ſed quamprimũ Superiori ſuo rẽ omnẽ aperiat.

De altari, & Euãgelio viuere nos Clericos oportet: & ex ijs quæ ſponteà fidelibus offeruntur. Itaq; neq; per nos ipſos neq; per alios petãtur à Sæcularibus eleemoſynæ ſed tota ſpes noſtra in Chriſti Domini verbis poſita ſit, qui ait: Primũ quærite regnũ Dei, & iuſtitiã eius, & hec omnia adijciẽtur vobis. Sæcularibus ne permittatur, vt tanquã quæſtores petãt pro nobis elemoſynas. Quòd ſi nobis inſcijs id facere ſint aggreſsi, cum primùm ad nos perlata res fuerit, prohibeantur.

Nec

Nec item alicui ex Noſtris aut pro ſuis propinquis, aut pro extraneis liceat eleemoſynas petere. Si fortè pecuniarum aliquid ſponte traditum fuerit, vt pauperibus erogetur, id neque apud ſe habere, neque alicui erogare quis audeat ſine Superioris licentia. Eleemoſynæ quæ alicui de domo in domum emigraturo datæ fuerint, eius domus cenſeantur in qua ad eam diem habitauerit: niſi quæ Superioribus viſæ fuerint ad itineris rationem pertinere. Idem omninò cenſendum eſt de Concionatoribus aliò proficiſcentibus ad concionandum.

Paupertas item priuatim eniteat in cellulis, veſtibus, ac reliqua ſupellectili ſingulorum. Nemo apud ſe habeat horologia cuiuſuis metalli ſpecie fabrefacta, nec aureas vel argenteas reliquiarum ſacrarumque rerum capſulas aut libros auro, vel ſericis coopertos, aut magno prætio ſculptas, vel pictas Sanctorum imagines. Neque item armarijs ita ornatis, vt ſcriptoria (quæ vulgò vocant) videri poſsint: aut tabulis, vel oratorijs

nuceis vtantur. Nemo Noſtrum armaria, vel arcas clauibus obſeratas abſque Superioris expreſſa licentia habeat, exceptis ijs qui res communes aſſeruant. Viſitentur quandoque à Præpoſito cubicula ſingulorum, nè in ijs curioſa, prætioſa, & noſtræ Congregationi, minimè conuenientia, vel plura quàm conceſſa ſint penes ſe retineant, & in proprietatis (quod abſit) vitium quis incidat; nè ve quid ſordidum, incompoſitum, aut ineptius ornatum apud ſe quiſquam habeat.

De Veſtibus. Cap. II.

VEſtitus noſter niger ſit, & ſimplex: videlicet, qui honeſtos deceat Clericos, ſacris Canonibus non repugnet, & in quo munditia cum paupertate ſit coniuncta. Veſtis interior, ne ſit aperta ſed concluſa vndique: Clericorum talaris, Laicorum, paullò infra ſuram pertineat; honeſta tamen, & religioſis viris congruens.

Biretis vtantur Clerici in Crucem formatis, Laici rotundis: qui cum domo egrediuntur. pileo vti poterunt. Clericis tàm domi quàm foris,eiuſdem qualitatis, pretij, & modi inter ſe erit veſtitus:itidem inter ſe laicis. Lectuli ſint lati palmos non amplius quatuor, ſine conopeo, aut vlla re conſimili, ſine ornatu, vna culcitra, vno vel ad ſummum duobus puluinaribus. Nequid vnquàm reperiatur ſericum in noſtris lectis, aut indumentis, vel à noſtra profeſsione alienum,aut indecorum. Veſtes omnes tam laneæ, quam lineæ in communi Veſtiario reponantur, exceptis ijs quæ cuique Snperioris arbitratu vtendæ diſtribuuntur. Ne quis rem ſuam propriam nominare, vel habere audeat. Capillum, & barbam omnes tondeant, nè nutriant, nèue radant.

∴

De *Menſa atque Ieiuniijs*. Cap. III.

CIborum parſimoniam, & ſobrietatem (quod paupertatis proprium eſt) magnoperè ſeruemus. Ieiunia ab Eccleſia indicta accuratè cuſtodiamus. Addimus ieiunium Aduentus Domini, & ob præcipuam reuerentiam erga Saluatoris noſtri ſacratiſsimam Paſsionem, ieiunium Sextæ cuiuſque Feriæ, niſi feſtum pro quo pridiè ſit ieiunatum, aut feſtum Titularis Eccleſiæ, Sancti Stephani, Sancti Ioannis Euangeliſtæ, & Circunciſionis Domini in eam incidat. Ieiunamus præterea in Vigilia Epiphaniæ, Aſcenſionis, Pentecoſtes, & Sanctiſsimi Corporis Chriſti. In Vigilia Exaltationis Sanctæ Crucis, quod ea die noſtra Congregatio ſumpſerit initium. In Vigilia Natiuitatis, & Purificationis Sanctiſsimæ Virginis. In ſecunda, & tertia feria ante Cineres. Quarta quaque feria, quia tũ Dominus à

Iuda proditus eſſe perhibetur, à carnibus abſtinebimus, niſi feſtum fuerit primæ Claſsis.

Primæ communi Menſæ omnes ſtudeant intereſſe: nec ſine rationabili cauſſa, aut ſine Superioris licentia ad eam venire quis prætermittat. Qui ad primam venire non poterunt, ad alteram ſtatim veniant, ne tertiam cogamur ſtruere. Communis omnium menſa, communis cibus, idem omnibus ferculorum numerus, eadem qualitas. Primæ, & ſecundæ menſæ nullum ſit diſcrimen, nullum perſonarum.

Communi menſæ nunquam deſit ſacra Lectio, vel ex ſacra Scriptura, vel ex S S. Patribus, vel ex auctoribus alijs valdè probatis: vt anima æquè cæleſti, ac terreno corpus cibo nutriatur. Lectionem omnes auſcultent ſilentiò; eius errata corrigere, aut de ea verba facere præter Superiorem audeat nemo.

Culpæ quæ in alijs domeſticis operibus, vel quibuſuis alijs rebus non Eccleſiaſticis commiſſæ fuerint, eæ in principio menſæ, flexis

in re-

in refectorio genibus,dicantur. Poen as Præ positus, aut qui Præpositi vices in eo loco gesserit cuique debitas imponat.

Post prandium, & gratias de more actas, cum silentio lotis manibus in Chorum abeant, & Nonam dicant. Post cænam pari ratione abeant in Ecclesiam, Deum pro benefactoribus, præsertim quos in mensa recitatos audierint, oraturi.

Ieiuniorum tempore ad serotinam cænulam simul accedant: cibum sedentes sumant; spiritualis lectionis cibo reficiantur. Quibus ad primam non est visum venire, ij non nisi ad secundam, post horæ dimidium à primo signo dato,conueniant. Deinde refectorij fores claudantur. Cibis qui in communi mensa apponuntur quisque contentus sit, nec aliquid amplius requirere, aut extra mensam sumere sine speciali Superioris facultate liceat.

De Curandis Infirmis. Cap. IV.



Agnopere curandum eſt, vt cum in morbum quis Noſtrùm incidet, ei neceſſaria miniſtrentur accuratè, nè conſanguineorum beneuolentiam, aut domus ſuæ commoda deſiderare poſſe videatur. Qui febri, vel graui alio quouis morbo laborat, eis in cellam deferatur cibus. Lecti latiores cum duabus culcitris, & pluribus puluinaribus concedi poterunt. Præpoſitus virum ſedulum, & cùm cæteris virtutibus, tum charitate, & patientia præditum ægrotis curandis præficiat. Is det operam, vt medicorum mandata, & omnia quæ fuerint factu neceſſaria, conficiantur tempore. Præpoſitus & cæteri, ſi modò fieri poterit, quotidie, aut ſaltem alternis diebus ægrotos viſitent, eoſque ad patientiam, Diuinarumque rerum deſiderium cohortentur. Multi autem ne commorentur ſimul in eorum cellulis: res friuolas ne tractent: ſum-

miſſa

missa voce loquantur; nec sermonem æquò longiùs producant.

Senum & qui imbecilla sunt corporis habitudine, ratio habeatur. Si Præposito visum fuerit, ieiunandi eos lege soluat: illisque si necessitas postulare videatur Fratrem Laicum ministrare iubeat. Si pro sua quis tuenda valetudine loci, aut coeli mutatione indigere arbitretur, ad orationem primùm confugiat, rem deinde totam P. Generali notam faciat. Demum quæ ille decreuerit, tanquam omnium optimam, summa animi quiete, & tranquillitate recipat, neque amplius vrgeat, aut requirat.

Communis medicus pro infirmis omnibus curandis à superiore deligatur; neque alius à quoquam sine eius licentia adhibeatur.

De

De recipiendis, & instituendis Nouitijs.
Cap. *V*.



D diuinum cultum, & totius Religionis progressum plurimùm interest, vt ijs tantùm qui à Spiritu sancto ducuntur, & spectatae vitæ sunt, quique vsui Religioni esse possunt pateat aditus. Quare priusquam quis recipiatur, precationi se totum tradere Patres iubeant. Probetur deinde eius spiritus, & accuratè, ac diligenter examinetur de Fide Catholica, de vita, de moribus, de fama, de eruditione, de valetudine, de ætate, sit ne ex legitimo matrimonio natus, & vtrùm in aliam Congregationem, vel etiam an alibi in nostram dederit operam, vt adsciseretur, aut sit aliquando adscitus: habeat nè sorores collocandas, an parentes egentes, aut infirmos: sit ne ære alieno grauatus, & siqua horũ sunt similia. Quòd si diligentissimè, & per plures hebdomadas examinatus, nihil impedi-

mento

mento fuerit quominus idoneus videatur, qui admittatur, de consensu maioris partis Vocalium loci, modò ne Præpositus dissentiat, recipi poterit. Quòd si fortè in aliqua domo non adsit, nisi Præpositus, atque alter tantùm Vocalis, si in recipiendis Nouitijs, aut habitu induendis, aut ad professionem admittendis Vocalis ille cum Præposito non consentiat, res tota deferatur ad P.Generalem.

Qui de hæresi vnquàm suspectus, aut delatus fuerit; qui in alia Religione professionem fecerit, nullo pacto recipiatur. Qui alius Ordinis habitu tantùm fuerit indutus, si P.Generali cum Cõsultoribus videbitur, poterit recipi. Qui in nostram semel admissus postea recesserit; Qui à Patribus cuiuspiam Domus repulsam passus ad aliam se contulerit; Qui ex legitimo matrimonio natus non sit, nulla ratione, nisi ex consensu P.Generalis recipiatur. Quòd si quis eiusmodi ex rei ignorantia receptus sit, is ne induatur habitu neuè ad professionem admittatur, nisi Præpositi Generalis facultate impetrata. Si quis in aliquam

ex nostris Domibus, vt admittatur postulauerit, ne recipiatur absque illius Domus Patrum licentia, in quam prius vt ingrederetur petierat: nisi fortè in eam Ciuitatem ita se contulerit, ibique fuerit commoratus, vt domicilium mutasse censeatur.

Vbi primùm quis receptus fuerit, tradatur à Præposito instituendus Nouitiorum Magistro; cuius electio à Præposito, maioreque parte Vocalium (modò ne Præpositus dissentiat) singulis fiat annis, idemque per plures si videbitur annos refici poterit. Deligatur autem ex Sacerdotibus, qui præcipua vitæ integritate, morumque grauitate sit præditus: qui prudentia, & discretione polleat: qui mansuetudine, & seueritate, pro rerum, & personarum qualitate vti optimè nouerit: Qui nostræ Congregationis communes labores libenter, & asiduè cum alijs subeat: Qui rebus Diuinis, & Ecclesiasticis non mediocriter sit eruditus: Qui mandata Dei atque consilia, perfectionisque viam, verbo, & exemplo alios edocere valeat. Is pro facultate sibi à

Præ-

Præpoſito conceſſa, diligenter, & ſollicitè informet Nouitios ſibi commiſſos Deum ex animo amare, mundi huius voluptates, & illecebras contemnere; paupertatem, & humilitatem in rebus omnibus colere; Obedientiam prompto, & alacri animo amplecti; puritati, & vitæ innocētiæ magnopere ſtudere; bis ſaltem in die conſcientiam examinare; ter in hebdomada confiteri; diebus Dominicis vnà conuenire, ac corã Magiſtro culpas ſuas dicere. Hortetur etiam eos tentationes atq; adeò cogitationes ſingulas Magiſtro ſuo quamcitiſsimè, & ſua ſponte detegere: tempus in rebus inutilibus non conterere: vanas ſæculi occupationes deuitare: ſilentium opportunis locis, ac temporibus ſeruare: orationis feruorem, & aſsiduitatem diligere: rebus Diuinis magnopere delectari atque cætera Religionis noſtræ inſtituta diligentiſsimè tueri.

Poſtquàm in noſtram Congregationem quis admiſſus fuerit, per aliquot dies ſuo habitu ſæculari vitæ noſtræ rationem contem-

pletur. Tum si perseuerandi spem exibuerit, clericali habitu indutus pro hospite habeatur. Si pro Clerico est admissus, per menses quatuor: Si pro Laico, per annum pro hospite reputetur: Eiusque vestes donec professionem emittat in communi Vestiario reponantur. Hospites si in sacris sint, ante susceptum habitum ne ministrent in suo Ordine: Si sint Sacerdotes, perrarò, & non nisi diebus festis, de Præpositi licentia, Sacrum faciant. Si sæpius fieri, necessitas loci, aut alia ratio postulare videatur, Præpositi Generalis facultas erit impetranda. Nouitij ad nullum Ordinem promoueantur, sed sola Clericali tonsura, si eam non habeant, initiandi sunt. Si quis Nouitius sit Sacerdos, nulla ratione Confessionibus audiẽdis exponatur. Ante professionem, nisi aliter P. Generali certa de caussa videatur, nemini, nec Philosophiæ, nec Theologiæ lectionibus interesse facultas fiat, sed Diuino cultui, Ecclesiasticis cæremonijs, sui ipsius abnegationi, atque deuotis, & ad pietatem accomodatis

legen-

legendis libris vacent.

Profeſsi cum Nouitijs, ne verſentur, neque vllo pacto colloquantur, ne illi quidem, qui vt ingrederentur operam dederunt, aut eorum confeſsiones audierunt.

Qui ad functiones Eccleſiaſticas inhabilis, aut Religioni oneri futurus eſſe exiſtimatur, is nulla charitatis, aut miſericordiæ ſpecie ad profeſsionem admittatur.

Laici ſcribere, aut legere ne diſcant, ſed cum ſimplicitate domeſticis operibus vacent, quæ ita temporibus diſtribuant, vt ad communem orationem cum alijs veniant.

Miſſæ interſint quotidie. Pro Matutino Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam quindecies: pro quaque Hora, ter dicant.

∴

De

De Studijs, & Scholasticis. Cap. VI.


NEcesse est Clericos, vtpote verbi Dei Sacramentorumque ministros, omni quidem bonarum literarum genere, præcipuè verò Theologiæ eruditione esse conspicuos, ne Diuina mysteria per imperitos, cum Ordinis dedecore, exerceantur. Præpositus igitur Generalis, & Præpositi Domorum præcipuè curare debent, vt quos studijs viderint esse aptos, hi Logica, Philosophia, Theologia, & sacris Canonibus per Magistros atque Lectores idoneos erudiantur.

Clerici dum sunt Nouitij, post spiritualium rerum occupationes, humanioribus literis si necesse habeant, diligenter studeant. Ante professionem scientijs, ne vacent, nisi à P. Generali obtenta licentia.

Nemo ad Logicam, vel Philosophiam audiendam admittatur, nisi qui Latinam linguam

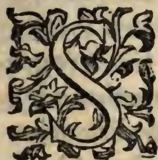
guam calleat. A Logica ad philoſophiam, à philoſophia, ad Theologiam, ne tranſeant, niſi qui à Præpoſito, & Vocalibus, ſuoque magiſtro inuenti ſint idonei. Vt ſchola ſit frequentior, deſignentur certæ domus ad quas ex alijs ſtudiorum cauſſa demigretur. Tres deputentur anni, quibus Logicæ, & philoſophiæ operam dare poſsint. Theologiæ nón plus quinque, non pauciores quatuor. Per id totum tempus lectiones à Magiſtro aſsiduè audiant, illaſque poſtea repetant, ac dubitationes de ea in orbem quotidie proponant. Singulis hebdomadis habeantur diſputationes: in quibus vnus concluſiones propoſitas defendat; vnus, & alter argumenta contraria obijciat. Diſputationibus, & repetitionibus huiuſmodi interſint quandoque Præpoſitus, & Vocales, quo animum Scholaſticis poſsint addere. Ne legendis aliarum ſcientiarum libris diſtrahantur, dentur ſingulis à Præpoſito, & Magiſtro libri, quos ſolos poſsint legere. Diebus non feſtiuis detur Scholaſticis profeſsis, ſi videbitur, alternis vi-

cibus

cibus remiſsio, ne cum alijs in Choro pro Diuino Officio recitando conueniant. Si qua de cauſſa Magiſtrum diutiùs abeſſe contigerit, mutuis, quas ille præfinierit, lectionibus ſe exerceant, ac ſolitam vacationem habeant. Aduertant Præpoſiti, ne conceſſum Scholaſticis ſtudendi tempus rebus inutilibus, aut otio abſumant: neuè cum alij ad Matutinas preces perſoluendas ſurrexerint, illi in cellulis dormiant: Sed primùm omnium eſt curandum, ne qui ſtudijs fuerint deſtinati, orationis aſsiduitatem, &animi modeſtiam negligant. Verùm ita eruditionem cum pietatis ardore coniungant, vt alterum alteri emolumento eſſe poſsit. Expleto ſtatim ſtudiorum curriculo, aut ſi Magiſtri actu ampliùs nõ legant, teneantur rurſus Horis omnibus Canonicis vnà cum alijs intereſſe.

De

De Seruando Silentio. Cap. VII.


Ilentij, quod est custos Religionis, semper habenda est ratio. Seruabitur verò præcipuè à prima nocte, Salutationis Angelicæ signo dato vsque ad solis ortum; quoquidem tempore, aut in cellulis, aut in Ecclesia, orationi, vel studijs quietè, & placidè vacandum est. In æstate à prandio, signo dato in cellulam se quisque recipiat: atque donec meridiana meditatio absoluta fuerit, silentium, & quietem seruent. Hoc toto silentij tempore confabulationes atq; adeò colloquia, & congressus omnes deuitent.

In Choro, in Ecclesia, in Sacrario, in communi mensa, in locis communibus, dum ad focum noctu, aut silentij tempore adsident, dum ad communes labores conueniunt, aut nihil omninò, aut sola verba necessaria submissa voce loquantur, aut interim lectionem spiritualem audiant.

In cellam alterius nemo intret, nè Lectoris quidem neque Concionatoris, ſine ſpeciali Superioris licentia. Cum Sæcularibus nemo præter Confeſſarios, Superioris iniuſſu loquatur. Siquid inter vias quis fuerit rogatus, aut res ita nata fuerit, vt Superior adiri nõ poſsit, quàm paucisſimis ſe expediat: deinde rem omnem Præpoſito renuntiet. Cum mulieribus, ne Confeſſarij quidem, qui mulierum Confeſsionibus non ſunt aſsignati, loquantur ſine licentia, neùe quis ſine ipſa externum quempiam in cellam ducat. Veſpere fores obſerentur: Claues ad Præpoſitum deferantur, & apud eum maneant totam noctem.

De recipiendis Hoſpitio. Cap. IX.



Vm Noſtrùm aliquis de alia regione, aut ciuitate ad noſtram peregrè aduenerit, omnem in eum humanitatis, & beneuolentiæ ſignificationẽ conemur oſtendere. Antè altare Sacratiſsimi Sacramenti

menti primùm ducatur. Cum ibi paulisper oratum fuerit, omnes in eius amplexum, & pacis osculum ex animo accedant: ad cellam deinde ducant: itineris vestes detrahant; quæ ei necessaria sunt, tradant, pedes lauent, lautiore cibo recreent: tum per biduum ad cibos communes alios adiungant. Caueant tamen, ne charitatis specie destruant Religionis obseruantias, ne silentium horis locisque congruentibus violent, nede absentibus detrahant, ne post primum diem in cellam ipsius ingrediantur. Is verò post biduum cibis communibus sit contentus, in chorum cum alijs conueniat, & seruet Religionis obseruantias reliquas.

Itidem si quis ierit peregrè post recitatum ante altare maius Clericorum Itinerarium, deducatur ad ianuam domus, & pacis osculo dato cum beneuolentia dimittatur.

Sæculares domum ne facile nec sine vehementi caussa, & per paucos dies hospitio recipiantur, nam ex eo Religionis disciplina detrimentum capere solet: at recipi poterunt

Ecclesiastici, & Religiosi viri, præsertim si restricto viuant instituto. Præpositus, Sacerdotem, modestia, & grauitate præditum deligat, qui eos comitetur, & necessaria eis per ministrum idoneum suppeditanda curet: cæteros cum illis versari, ne sine caussa permittat.

De Domo Egredientibus. Cap. X.



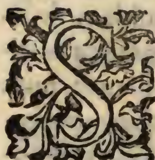
VM erit egrediendum domo, impetrata licentia cum assignato sibi comite, petita, flexo in terram genu, benedictione, breui oratione facta, & monito Ostiario quisque egrediatur. ambo modestiam, & morum grauitatem præseferentes, vnà semper incedant. Cùm domum redierint, rursus orent, & benedictionem pari modo petant. Quod si quis ex Laicis ad negotia familiaria obeunda missus fuerit, cætera, vt clerici, seruet: solus tamen (si ita Præposito visum fuerit) egredi poterit.

Ad

Ad quæcunq; negotia gerenda quis exeat, ea priùs ſuo Superiori nota faciat; quòd ſi quid in via noui inciderit, cum primùm domum redierit, rem omnem ſuo Superiori aperiat. Abſente Præpoſito nemini Domo egrediendi facultas fiat, niſi prius licentiam à Præpoſito obtinuerit. Quod ſi neceſsitas aliqua nata fuerit, egrediatur quidem de licentia eius qui Præpoſiti locum tenet, res tamen tota Præpoſito domum redeunti nota fiat. Nulli ex Noſtris liceat in aliam ciuitatem, regionemque proficiſci abſque Præpoſiti Generalis facultate. Si neceſsitas vrgeat, de Præpoſiti, & Vocalium, & (ſi Viſitationis ſit tempus) de Viſitatorum licentia, ire poterit. Tum res ad P. Generalem deferatur. Licentiam Superioris manu ſubſcriptam, & obſignatam ſecum deferat, & ad ſuperiorem eius Domus in quam deuenerit ſtatim legendam tradat. Quòd ſi quis abſque ſui Præpoſiti Commendatitijs literis venerit, pro admiſſa culpa puniatur grauiter. Cùm quis ab alia Ciuitate ad aliam mittitur, ne permittatur,

tatur, vt ſolus ſit in itinere, ſed comes aliquis ex Noſtris ei adiungatur, aut ſaltem viro aliquo Sæculari probatæ vitæ benè comitatus rectà iter faciat, nec deflectat de via.

De honeſta remiſsione animi. Cap. XI.


Anctorum Patrum auctoritate, & exemplis, ac quotidiana experientia docemur ad regularem diſciplinam tuendam non obeſſe ſed prodeſſe plurimùm, ſi permittatur quandoq; Noſtris, vt ab aſsiduis literarum ſtudijs, ab arctis Religionis Obſeruantijs, iucundis interdum honeſtis tamen, & cũ virtute coniunctis remiſsionibus animum recreent. Præpoſiti igitur Domorum permittant hyeme, vt à prandio per horã adloquantur. Tùm ſigno dato ad ſua ſe quiſq; opera recipiat. In æſtate poſt cænam colloquendi licentiam permittant, Salutationis Angelicæ ſigno facto, ſilentium ſeruetur. Semel in Hebdomada concedant Scholaſticis, vt æſtatis tẽ-

pore ſummo mane extrà ciuitatem animi cauſſa deambulent, & ad prandium ſe domũ recipiant. Hyeme paulò poſt prandium exeant: ante ſolis occaſum domi ſint: cæteris fratribus hoc idem alternis hebdomadis concedatur. Cùm plures iuniores animi cauſſa foras mittuntur, eos Sacerdos aliquis morum grauitate præditus comitetur.

Semel in menſes ſingulos, bis menſibus proximis ante Aduentus, & Quadrageſimæ ieiunium facultas fiat, vt ab hora prandij vſq; ad principium noctis in æſtate, vel vſq; ad peractam cænam in hyeme, domi animum recreent. Quod ſi viſum fuerit poſt meridianã orationem in æſtate, hyeme verò poſt preces Veſpertinas incipere, bis in menſes ſingulos di concedi poterit. Hoc tẽpus, præter id quod inſumẽdũ eſt pro diuino officio horis cõſuetis in choro, recitando (cui etiam ſcholaſtici alioquin immunes interſint) honeſtis oblectationibus, mutuis colloquijs, ſpiritualibus vocũ nõ autẽ inſtrumẽtorum cãtilenis interſe iucũdè traducãt. Extrà refectoriũ ſimul veſcantur.

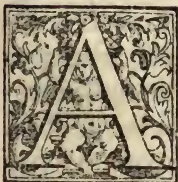
Et

Et pôsteaquàm in mensæ principio aliquantulum lectum fuerit,sinat Superior silentium solui. Semel,aut iterum in anno,pro ea animi remissione quæ domi concedi solet, permitti poterit, vt extra domum in amici alicuius suburbana villula cibum sumant, ac totum diem maneant, absque tamen Sæcularium præsentia. Aliàs, nulli liceat, neque domi, neque foris ciborum aliquid absque Superioris sui speciali licentia sumere. Neq; item ijs indulgentiæ diebus,neque aliquo vnquam tempore audeat quis in hortis nostris pomum,aut fructum aliquem decerpere, aut comedere. Cæterùm, siue foris,siue domi se Nostri recreent, ita ijs rebus oblectentur, vt Religiosos, Deoq; dicatos se esse meminerint.Morum grauitatem seruent atq; modestiam: ne vociferentur:scurrilia verba,ne proferant:dicacitate, & manuũ licentia prorsus abstineant. Deniq; ita spirituales exercitationes tantisper intermittant,vt non dissoluatur animus,sed alacrior,& vegetior euadat, prõptiorq; ad labores,sacrarumq;rerũ studium.

TER-

TERTIA PARS.
DE RELIGIONIS VNIVERSAE ADMINISTRATIONE.

Quinam ex Patribus, Capitulo Generali debeant interesse. Cap. I.



D regularem obſeruantiam tuendam,& ad totius Religionis progreſſum plurimũ conferunt Generalia Capitula, modò rite,& ordine habeantur Igitur Præpoſiti omnes veniant ad Capitulum Generale. Quòd ſi eorum aliquis fuerit impeditus, ſuo loco mittere poterit quem voluerit ex Vocalibus in ſua ipſius Domo aſsignatis. Veniant etiam Viſitatores. Singuli etiam Vocales à Patribus ſuæ cuiuſq;

domus electi. In qua Domo plures ſunt Vocales, ijs liberum ſit, quem volent, eligere. Vbi vnus eſt Vocalis, is ne accedat. Electioni Vocalis, nec Præpoſitus, nec Viſitator ſe immiſceat. Vocalis electio hoc tempore, & modo fiat. Secunda die Nouembris, ſi triennio, vt ſit Capitulum erit celebrandum; vel ſtatim, ac Conſultores propter P. Generalis obitum, vel eius muneris abdicationem, vel quauis alia ratione Capitulum Generale per literas indixerint, Præpoſitus cuiuſque domus vocabit omnes Vocales in ſua ipſius domo præſentes, & aſsignatos, illiſque tempus electionis adeſſe notum faciat: in nulla præterea re ſe immiſceat. Vocales inter ſe abſq, Præpoſito, electionem faciant: quam ſi per quinque dies præter primum, non perfecerint, nemo electus, aut amplius eligendus intelligatur.

Patres Conſultores pro Vocali eligendo, prius cum cæteris S. Silueſtri Patribus Vocalibus conueniant, & vnà cum illis actiuam, & paſsiuam habeant vocem, ac more cæterorum

ſuam

ſuam electionem faciant. Si Vocalis electus ex Conſultorũ fuerit numero, nulla prætera fiat electio, ſin ſecus, rurſus Conſultores interſe aliũ ex ſuo ipſorũ numero eligere poterũt. Ad Vocalẽ in ſingulis domibus eligẽdum cõueniãt Vocales cæteri, ac nemo ſe excuſet.

Nulla electio in Congregatione noſtra per Procuratorem fiat. Excipimus Præpoſitum, qui ad Capitulum ſuo nomine mittere aliquẽ poterit ex Vocalibus in ſua ipſius Domo aſsignatis, vt paulò ante dictum eſt. In nulla vnquã Electione poſsit quis accedere ad ſe ipſum augendo numerum, & electionem perficiendo, niſi prius omnes, & ſinguli Electores id fieri conſentiant. Nemo alba ſchedula in aliqua electione vti poſsit. Quæ ſi forte reperiatur aliquando à ſcrutatoribus, ſi quidem maior numerus in aliquem cõſenſerit, bona erit eius electio: ſin ſecus, rurſus ad aures Scrutatorum ſinguli ſuffragium voce proferant. Qui aliquem nominare nolit, de Electorum moueatur numero, & ad reliquos electio pertineat. Cumprimùm in ſingulis domibus.

Vocalis electio facta fuerit, cæteris publicetur fratribus; tum alijs domibus per literas significetur.

Si Vocalis, aut Consultor electus postea moriatur, aut graui morbo, ligitimòue impedimento detineatur, alius in eius locum eligatur ab eisdem Electoribus, eodem seruato ordine, & temporis spatio.

A Dominica in Septuagesima, si Paschali tempore Capitulum celebretur; vel statim atque Vocales singuli per domos fuerint electi, si alio quouis tempore, propter P. Generalis mortem, aut eius muneris abdicationem, habeatur, vsque dum Capitulum fit, quisque Nostrùm scribere posit cuilibet ex Patribus qui Capitulo sunt interfuturi, ac suis Præpositis literas non ostendere; ij vero respondere etiam posint inscio Præposito. Idem de Visitatoribus, dummunus suum exequuntur, ac etiam per mensem postquam Visitationem absoluerint.

Ad Ciuitatem in qua Capitulum Generale habetur, nè veniant Patres, aut prædicatores,

res, quibus iure Capitulo intereſſe non competit, nisi eidem Ciuitati ſint aſsignati, & non amplius quinquaginta paſsuum millibus diſtent.

De modo, loco, & tempore celebrandi Capitulum Generale. Cap. II.

TErtio quoque anno, & quotieſcunque P. Generalem mori, vel quauis alia ratione munus eius contingat deficere, Capitulum generale Romæ in Domo S. Silueſtri in monte Quirinali celebretur. Dies conſtituta pro eo inchoando eſt feria quinta hebdomadæ ſecundæ poſt feſtum Santiſsimi Paſchatis, ſi tertio vertente anno fiat: vel quam ſenior Conſultorum, ſuique Collegæ præſcripſerint, ſi mors P. Generalis, aut eius muneris acciderit abdicatio. Qui ex Patribus poſt cæptum Capitulum venerit, ingrediatur quidem cum alijs, firma tamen ſint, quæcunque in eam diem fuerint ſancita.

Modus habendi Capitulum generale hic erit.

erit. Pridie quàm Capitulum inchoetur, P. Generalis, vel, ſi is quauis ratione Capitulo nõ interſit, ſenior ex Præpoſitis, vnà reliquos Capituli Patres conuocet, eiſque ſignificet poſtera die inchoandum eſſe Capitulum, neque longius differri poſſe. Quare ſe quiſq; animi puritate diligenter præparet. Die conſtituta manè omnes vnà Patres, ij præcipuè, qui Capitulum ſunt ingreſuri Miſſam Spiritus ſancti ſolennem celebrent, idem fiat in Eccleſijs omnibus noſtri Ordinis. Quotidie etiam donec Capitulum habebitur, tùm in domo S. Silueſtri, tũ etiam in ſingulis alijs recitetur Hymnus Spiritus ſancti cum verſiculis, & orationibus deſignatis, vt Deus ea Patribus ſuggerat, quæ in ſuam gloriam, & Religionis vtilitatem vertant. Poſt orationem meridianam, P. Generalis, vel antiquior Præpoſitus ad locum deſignatum conuocabit Patres Capitulum ingreſſuros: ac Spititus ſancti Hymno cum verſiculo, & Orationibus, vt moris eſt deuotè, & genibus flexis (quod ſemper ſeruandum eſt, quoties pro qualibet re deliberanda,

vnà

vnà conuenerit)recitatis, antequam alia pertractentur,ſimpliciter, & ſola rei veritate inſpecta,ſoluant dubitationes, ſiquæ ortæ fuerint,an quis iure Capitulo debeat intereſſe cũ alijs. Primũ admittantur omnes cũ proteſtatione:deinde ſinguli,cum res ſua agitur,foras exeant. Qui compertus fuerit iurè Capitulo Generali adeſſe nõ poſſe,admitti à maiori parte non poterit, niſi omnes, & ſinguli Patres Capitulum iurè ingreſſuri conſentiant,&nemo omninò diſſentiat. Statim pòſt,Præſes,& Secretarius per ſecreta ſuffragia eligantur. Qui tunc eſt Generalis, & qui Præſes Capitulo proximè præterito fuerit, Præſes, ne eligatur.

Secretario curæ ſit literas vndique ad Capitulum ſcriptas recipere, ac ſuo loco,& tempore Præſidis primum, deinde Patris Generalis iuſſu, vel coram omnibus legere, vel rerum proferre capita, & reſpondere ſingulis ſuo tempore. Geſta quoque omnia, &Decreta per Capitulum facta diligenter,&

accu-

accuratè perſcribere, atque exemplar omnium antequàm Capitulum diſſoluatur ſigno publico obſignatum, & ſingulorum Patrum manu ſubſcriptum relinquere.

Cum Præſes creatus fuerit in primo collocetur loco. Tum P. Generalis genibus ante eum flexis munere ſe ſuo abdicet. Congregationis ſigilla ſtatim, ſcripturas quamprimùm poterit, tradat. Negligentiæ culpas in munere obeundo admiſſas fateatur. Quam correctionem ei Capitulum imperauerit, ſpondeat ſe libenter ſuſcepturum. Annuat Præſes, eiuſque abdicationem accipiat. Is verò non iam in profeſsionis ſuæ loco, ſed proximè infrà Præſidem ſedeat. Tum ſinguli Præpoſiti onere ſuo quiſque in præſidis manibus depoſito, & culparum (vt moris eſt) venia petita, ad profeſsionis ſuæ locum reuertantur. P. Generalis extrà Capitulum exeat, quo liberam de ſe omnibus dicendi faciat facultatem.

Deputentur duo vel tres Patres idonei cauſſarum Cognitores: duo item alij, quibus

vnà

vnà cum Præside curæ sit ex ijs rebus quæ ad Capitulum deferuntur ea diligere, quæ coram omnibus visa fuerint proponenda.

Præses priusquã ad Præpositum Generalem reficiendum, vel de nouo creandum deueniat, de Sacerdotibus in Vocalium numerum cooptandis agat. Poterit etiam proponere, & pertractare, quæ sibi ad Congregationis progressum vtilia, vel necessaria visa fuerint. Deinde Generalis sic eligatur.

Præses, habito breui sermone ad rem de qua agitur accomodato, & recepta ab eo qui primum locum post se obtinet, absolutione, det ipse cæteris omnibus absolutionem generalem à Censuris omnibus ad hunc Canonicæ electionis effectum. Tum ad orationem mentalem omnes genuflectant, Deum exorantes, vt in re tam graui suam illis voluntatem aperiat. Hymnum Spiritus sancti cum Versiculis, & Orationibus deuotè dicant. Sigillatim postea quisque, professionis seruato ordine, complicatã schedulam, in qua nomen eius quem eligent, scriptum sit in

Vrnam ſupra menſam in medio collocatam inijciat, & ad ſuum locum redeat. Duo, vel tres probi, & fidi fratres ex ijs qui Capitulo non interſunt conuocentur. Eis graui poena impoſita prohibeatur, ne quid eorum quæ in Capitulo fiunt alijs quoquo pacto dicant. Tum per Præſidem quid faciant edocti, Vrnam aperiant, ſchedulas effundant, numerent, explicent, ſubmiſſa voce legant. Si maior pars in cuiuſquam electionem conſentiat, iubente Præſide clara voce electionem eſſe factam dicant: Tum quiſnam ille ſit, publicent. Sin ſecus, ſchedulas reuoluant: deinde ſinguli ſuo prænotatam ſigno reſumant, & rurſum in vrnam reponant ſchedulas: atque eadem quæ ſuperius dicta ſunt iterum ac ſæpius repetant, donec maior ſuffragiorum pars in aliquem conueniat. Simulatque P. Generalis eſt electus omnes ſigno dato ad Eccleſiam tùm ad deſignatum locum vnà ſe recipiant, P. Generalis electio coram omnibus publicetur. Duo Patres qui poſt Generalem ſunt proximè, ad ſellam in medio poſitam,

Gene-

Generalem deducant Te Deum laudamus cum verſiculis,& orationibus dicant. Singuli, ordine, ante eum genua fle&tant,manum oſculentur, obedientiam, ac reuerentiam polliceantur. Qui Præſes fuerat, ad profeſſionis ſuæ locum ſtatim reuertatur. Qui fuerat Generalis, ſedeat vt ante Præſidi,ita nunc P. Generali proximus, vel exaduersùm ei ad læuam, nec ad locum profeſsionis redeat, niſi poſt dimiſſum Capitulum P. Generalis electus ſi non adſit, ad eum euocandum ſtatim mittatur. Interim Præſes, & Patres proſequantur Capitulum. Si autem P. Generalis adſit, vnà cum Patribus Capituli pertractabit quæcumque ei ad communem vtilitatem pertinere viſa fuerint. Si qua res de qua in Conſtitutionibus ſit mentio, proponatur, Conſtitutionum verba à Secretario coràm omnibus legantur. Pater Generalis primus rem proponat, primus ſententiam dicat: deinde reliqui omnes profeſsionis ordine ſubſequantur. Dei cultum, & gloriam, totius Ordinis vtilitatem atque progreſſum priua-

tis commodis anteponant. Patres in Capitulo Generali congregati Constitutiones, & Decreta per vniuersam Congregationem seruanda facere poterunt. Eligant deinde per secreta suffragia quatuor P. Generalis Consultores: tum etiam ex ijs qui Capitulo intersunt, octo Definitores: dequorum singulis suo loco dicetur.

Cum iam Præpositi, & Visitatores à P. Generali, & Definitoribus fuerint creati, & definita omnia, Patres Capituli vnà omnes signo dato conueniant. P. Generalis sermonem breuem habeat: Præpositorum, & Visitatorum nomina pronuntiari iubeat. Tandem recitatis de more Psalmis Versiculis, & Orationibus, Capitulum dimittat.

Quidquid in Capitulis Generalibus à maiori parte sancitur, id ratum, & firmum apud omnes per vniuersam Congregationem habeatur. Quare postea nemo eorum qui Capitulo interfuit contrà sensisse, aut disputasse dicat: nec qui absuit contradicere, aut repugnare vllo pacto audeat. Qui secus fecerit pu-

rit puniatur grauiter. Quæcunque item vel à toto Capitulo, vel à solis Definitoribus, vel à Consultoribus, vel à Vocalibus in priuata aliqua Domo pertractantur, præsertim si pro lata pacem violare posse videantur, sedulò celentur: ac ne illa quidem, quæ paullò post publicanda sunt, ante tempus indicentur. Nèue quis cui aduersatus, cui suffragatus sit, significet. Qui contrafecerit itidē grauiter poniatur.

Si probetur quempiam, per se, vel per interpositas personas quærere, vt Generalis Præpositus eligatur, de Capitulo statim, nè cum alijs intersit, moueatur, & per decennium actiuo, & pasiuo suffragio careat: neque vllo pacto poena ei per hoc tempus remitti poterit.

Præpositi, Visitatores, aut si quibus alijs Patribus delictorum cognitio commissa sit, ij cùm primùm suum absoluerint munus, rem totam, & scripta omnia contra quoscunque acta fuerint, ad P. Generalē, & P. Definitores referant: nec apud se quispiam aliquid retineat. Tum in Generali Capitulo

decer-

decernatur, quæ nam ſeruanda ſint. Reliqua igni tradantur.

De Sacerdotibus in Vocalium numerum adſcribendis. Cap. III.



Acerdotes in Vocalium numerum adſcribere ad ſolum ſpectat Generale Capitulum. Ad id muneris ij deligantur, qui eruditione prudentia, vitæ integritate polleant, qui alijs exemplo eſſe, Religionis obſeruantias tueri atque adeò augere valeant. Meminerint autem omnes peccati adſtringi vinculo, eum qui odio, amore, aut priuato commodo ductus, aut non idoneum eligit, aut idoneum prætermittit. Antequàm de hac electione agatur, Patres à Deo diuinum lumen expoſcant. Tum quò liberiore animo ſuam quiſque ſententiam proferat, iureiurando arctiſsimo ſe omnes, & quiſque ſingillatim adſtringat perpetuo ſilentio ſeruaturum, quæ de huiuſmodi negotio,

gotio, vel mutuò inter ſe collocutos, vel à Collegis audiuiſſe contigerit: ita vt nullo vnquà tempore, & nulla ratione poſsit quis dicere, nec de quouis alio Collegarum, nec ipſemet de ſe ipſo cui refragatur, aut ſuffragatus fuerit. Diligenter deinde inquirant ſingulorum merita. Et primùm quidem Viſitatores de Sacerdotibus ſuæ quique Prouinciæ, tùm Vocales electi à Domibus vbi illi adſunt, tum cæteri omnes, ſuam quiſque ſententiam palàm abſque vlla animi perturbatione dicant ingenuè. Deinde per ſecreta ſuffragia ſingillatim cuiuſque de quo tractari debet, rite, ordine agitetur electio. Quibus à profeſsione duodecim anni elapſi ſunt, à maiore parte Capituli ad ſuffragia ferenda admitti poterunt, ſi eorum qualitates reliquæ reſpondeant. Ante id tempus, nulli ea facultas concedatur, niſi ob præcipuam viri alicuius eruditionem, aliaſque inſignes virtutes, atque ætatis maturitatem, id concedendum eſſe viſum fuerit, modò in ea re duæ partes Vocalium ex tribus eorum qui Capitulo

inter-

intersunt, consentiant, & sex anni post professionem elapsi sint. Qui nondum sunt Confessarij: Qui communia Congregationis onera ferre nequeunt (vt sunt diu noctuque Chorum frequentare, communi mensa victitare, & si qua horum sunt similia) eligi non poterunt. Qui ex legitimo matrimonio nati non fuerint, quamuis alioqui idonei, ius tamen ferendi suffragij actiuæ tantùm vocis primò, post aliquot verò annos (si visum fuerit) passiuæ concedi poterit. Quò si eidem simpliciter, & sine additione aliqua, huiusmodi ius à Generali Capitulo concessũ sit, actiuæ tantùm vocis concessum fuisse intelligatur.

Vbi primùm quis ad suffragia ferenda admissus fuerit, ius quidem conueniendi vnà cum cæteris Vocalibus eius Domus in qua est assignatus habeat, suffragiũ tamen atque sententiã suam, ne prius dicat, quàm à loci Præposito, & Vocalibus facultas ei facta sit. Quæ in quartum à dimissione Capituli mensem, & secundum, posteaquam Vocales fuerint publicati differatur.

De

De Definitoribus. Cap. IV.

PAter Generalis, & Definitores à Capitulo electi iurisiurandi vinculo se primùm obstringant nullo se vnquàm tempore dictu ros, quæ in Definitorio dixisse, vel à Collegis audiuisse contingerit, quæ prolata pacem turbare, vel quoquo pacto minuere posse videantur. Tum diligentissimè perquirant quinam ex Vocalibus, totius Congregationis, ad alios regendos sint apti. Per secreta deinde suffragia eligant Præpositos singularum Domorum, & Visitatores binos in Prouincias singulas. Hi creentur in annum: reficiantur autem, si P. Generali, & Consultoribus visum fuerit, vsque ad annum tertium. Qui Præpositi munere tres continuos annos, vel in eadem Domo, vel in eadem Ciuitate in diuersis Domibus functus est, is nec in eadem rursus Domo, nec in eadem Ciuitate Præpositus creari poterit, nisi post tres alios annos

elapſos. At alibi in alijs Domibus poterit is idem eligi Præpoſitus modò in ſingulis Domibus triennium non excedat. Qui in terſe ſunt primo, vel ſecundo gradu conſanguinei alius alij nullo interiecto anno, ne ſuccedat. Qui ex Vocalibus non poteſt ſubire onera communia Religionis, vtpote Chori, & communis menſæ, Præpoſiti, & Viſitatores, ne eligatur. Conſultoribus, ne Viſitatoris munus imponatur. Præpoſiti itidem Viſitatores, ne fiant. Si quis Viſitatoris munus per tres continuos annos iam obiuit, iterum ad eandem Prouinciam creari ante tres alios annos non poſsit.

Præpoſitus S. Silueſtri Romæ, cum ſit Præpoſitus Generalis, ac totius Religionis caput, à toto Capitulo, vt dictum eſt, eligitur. Cæteri Præpoſiti creantur à P. Generali, & Definitoribus, antiquitatis ſeruato ordine. Tum Viſitatores bini pro Romana, & Neapolitana Prouintia: bini pro Prouincia Galliæ Ciſalpinæ, cæterarumque domorum. Abſoluta generalis Capituli Con-

grega-

gregatione, ſtatim Definitorum ceſſat auctoritas.

De Electione, & auctoritate Patrum Conſultorum. Cap. V.

Singulis triennijs à Capitu lo Generali eligantur quatuor Conſultores, vt ſupradictum eſt, qui Patri Generali intra trienium præſtò ſint: eique in his quæ ad regimen Congregationis pertinent, opitulentur. Vnus eorum tantummodo, per aliud triennium à Capitulo Generali refici poterit: reliqui tres de nouo creentur. Hi nullum ius habent præcedendi Patres reliquos, ſed in profeſsionis ſuæ loco ſint. Quotannis poſt Paſcha vnà cum Patre Generali, perſpectis rebus, quas vel in Actis Viſitationis repererint, vel à Viſitatoribus, aut aliunnde renuntiatæ fuerint, deliberent quis Præpoſitus, aut Viſitator reficiendus, quis amouendus à munere, quis in amoti, vel demortui locum ſit ſufficiendus. Nam licet tota facultas regendæ Congrega-

tionis sit penes P. Generalem, tamen in huiusmodi rebus exequendis, & in Constitutionibus pro re graui, declarandis, si quæ fortè dubitationes oriantur, ac in poenis grauioribus imponendis, Consultorum consensus adhibeatur.

Si dum P. Generalis autumnali tempore, vt fit, vna cum consuetis Prouinciæ Visitatoribus, Domum quampiam extra Vrbem visitauerit, res grauis, aut consultatione digna pro ipsamet Visitatione, aut pro quouis alio negotio nata fuerit, expectare oportebit tantisper, dum Romam reuersus cum suis Consultoribus deliberet. At si celeritate opus sit, & res differri minimè possit, de consensu P. Visitatorum, qui Consultorum eo casu loco sint, rem totam expediet.

Si Consultorum aliquem diem suum obire, vel munus quauis ratione contingat deponere, P. Generalis conuocet præter Consultores reliquos, Præpositum S. Andreæ, & Vicepræpositum S. Siluestri, & vnà cum illis per secreta suffragia de consensu maioris

patris

patris in demortui, vel abdicati Consultoris locum sufficiat alterum. Quod si Consultoris defectus intra tres menses ante Capitulum accidat, Consultoris, ne fiat electio, nisi fortè quis Præpositus intra illos menses creandus sit. Tunc enim statim Consultor eligatur: deinde qui sufficiendus sit Præpositus creetur. Si Consultor ad Generale Capitulum electus, intra dictos tres menses ante Capitulum moriatur: si quidem non sit creandus aliquis Præpositus, Consultoris electio ne fiat: sed reliqui Consultores, quinam ex eis Capitulum ingrediatur eligere poterunt, modo nè Capitulum post meridianam orationem cæptum sit.

Si ad aliud Domicilium alicubi collocandum euocabimur, P. Generalis rem omnibus Præpositis, & Vocalibus impertiat: Hi re maturè considerata, quid sibi visum fuerit, rescribant. Acceptis literis P. Generalis conuocet Consultores, ac Præpositos, qui vel ibi præsto fuerint, vel longius non absuerint quàm quinquaginta millibus passuum: tum de sen-

de ſententia maioris partis, locum, aut reci-piat, aut reſpuat. Itidem fiat ſi qua Domus intra triennium poſtquam recepta in Congregationem fuerit erit repudianda: nam expleto triennio, Capitulum expectabitur.

Per P. Generalis obitum, aut eius muneris abdicationem, Vicepræpoſiti S. Silueſtri ceſſat auctoritas, iſque in profeſsionis ſuæ locum ſtatim redit. Ex Conſultoribus profeſsione ſenior, Patris Generalis vicem obtineat. Primus omnium domi ſuæ ſedeat, ſed non in Generalis loco. Si P. Generalem diem ſuum obire, aut quauis alia ratione ſedem eius vacare contingat, Patres cuiuſque Domus publicis ſtatim literis faciat certiores. Capitulum, die cum Collegis conſtituta, quàm primùm conuocet: menſes tamen Iunium, Iulium, & Auguſtum ob acros calores intermittat. Vocales de Domo in domum ne transferat: quòd ſi id fieri neceſsitas coegerit, fiat poſt electionem Vocalis qui ad Capitulum veniat. Quæ in Capituli Generalis tempus differri poterunt, differat: Quæ

cele-

celeritate opus habent, vnà cum cæteris Consultoribus deliberet, & expediat. Generale Capitulum ingrediendi ius ne habeat, nisi à suis Vocalibus, vel Collegis, de more eligatur.

De Cognitoribus Caussarum. Cap. *VI*.

EX ijs qui intersunt Capitulo, duo vel tres Patres eruditi (si videbitur) cõstituantur, qui de caussis ad Capitulum delatis, & controuersijs or tis cognoscant. Ij res cognitas, totius Capituli iussu, vel apud Definitores, vel apud vniuersum Capitulum narrent paucis. Dimisso Capitulo eorum cessat auctoritas.

De *Præposito Generali*. Cap. *VII*.

VNiuersi Ordinis administratio Præpositi Generalis est præcipua Ei igitur, vtpote qui nostræ Congregationis Caput, & Pater est, promptè obediant omnes, scilicet Apostoli verborum memores, obedite Præpositis vestris, & subiacete eis.

Is verò

Is verò (vt idem Apoſtolus ſubdit) peruigilet, quaſi rationem pro animabus ſubditorum redditurus. Quocirca ſummo ſtudio, & fide in rebus ſpiritualibus, & temporalibus Congregationis regimen gerat: Et iuxta Conſtitutiones à Capitulo factas, aut pro tempore faciendas, illam regendi habeat facultatem.

Præpoſitus Generalis creatur à Capitulo per trieniũ: reficitur autẽ ab eodem, ſi viſum fuerit, vſque per aliud triennium. Eius non ceſſat auctoritas ſtatim, vt triennium eſt elapſum, ſed durat ad Capituli tempus, videlicet donec in eo munus ſuũ depoſuerit. Idemque Generalis rurſus creari minimè poterit etiam ſi trienniùm tantum Generalis munere functus ſit, niſi poſt ſex elapſos annos: qui tamen ad quæcunque alia Religionis obeunda munera idoneus cenſeri poterit.

P. Generalis neque etiam de Conſultorum ſententia, nouas leges, aut Conſtitutiones edere, aut editas abrogare, ſiuè in parte aliqua immutare poterit: id enim ad Generale Capi

tulum

tulum solum, spectat. Interpretari tamen ex consultorum consensu poterit. Suffragiũ eius simplex sit: at si sententiarum inter se pugnantium par sit numerus, eius suffragiũ duplex erit. Cùm transferendi erunt de domo in domum, Fratres Laici, Clerici, Sacerdotes, aut Vocales, solus Præpositus Generalis absque Consultorum consensione, sed ijs tamen in consilium adhibitis, transferre poterit: prius verò (si commodè fieri potest) certiores faciat Præpositos earum Domorum ad quas, & ex quibus sunt transferendi. Anno autem ante Capitulum proximo, nisi consentiant Consultores, Vocales ne transferat. Potest solus P. Generalis concedere facultatem Clericis, vt ad sacros Ordines promoueantur: sacerdotibus, vt Confessiones sæcularium virorum, ac mulierum audiant: Scholasticis item, vt publicè concionentur, seruatis tamen ijs quæ de Concionatoribus, & de Sacerdotibus ad Confessiones admittendis superiùs dicta sunt. Potest item solus quem voluerit ex Patribus etiam

ex Consultoribus creare Vicepræpositum S. Siluestri, eiusque auctoritatem augere, vel minuere, & ad nutum dimouere. Is verò Vicepræpositus ante quidē Vocales cæteros, sed post Præpositos quoscunque aliarum Domorum,& post Visitatores (Visitationis tempore) sedeat.

Et si plurima sunt in quibus disponendis, P.Generalis Consultorum consensum habere non cogitur: in istis tamen eorum consilium studeat adhibere, videlicet in distribuendis Concionotoribus, in transferendis de loco ad locum Vocalibus, ac denique in rebus omnibus, quæ consultatione aliqua indigere videbuntur.

Meminerit P. Generalis subditos exemplo magis quàm verbo docere: Dum integra est corporis valetudine, regularem disciplinam communesque labores, quoad eius fieri poterit, vnà cum cæteris subeat: ad communem mensam assiduè se conferat: communi victu, & vestitu sit contentus: vnam aut ad summum duas habeat cellas, easque nullo ornamento

mento decoratas: lectum ſine conopeo, ſupellectilem ſine apparatu, ſed ad formam communem. Ob negotia tamen plurima, quibus ferè ſemper eſt occupatus, Laicum habere poterit vnicum, qui vbi ei opus erit, adminiſtret. Siqua de cauſſa (quod Deus prohibeat) amouendus erit P. Generalis à munere, Conſultores, rem maturè perpendant, nec niſi grauiſsimis rationibus moueantur: tùm de conſenſu maioris patris eorum, Capitulum Generale Romam, vel aliò conuocent. Ibi cauſſa probè cognita, P. Generalis deponi, & alius in eius locum eligi poterit. Cauſſæ autem ob quas eſſet amouendus, hæ ſunt: Crimen hæreſis, carnis incontinentia, bonorum Congregationis diſsipatio, ſiue ea in ſuum ſiuè in aliorũ conuertat commodum: ſi regularis diſciplinæ, & rerum gerendarum ita ſocors ſit ac negligens, vt deſtructio noſtræ Religionis, aut diſſolutio timeatur: Si Conſtitutiones in rebus grauibus non ſeruet, nec curet ab alijs ſeruandas: ſi eas ſpernat, ac reijciat: Denique ſi quod

crimen commiserit, quod vel per leges ciuiles poena capitis, vel iuxta sacros Canones Depositione puniatur.

De Visitatoribus. *Cap.* VIII.

VIsitatores bini pro singulis Prouincijs à Præposito Generali, & Definitoribus in Congregatione generali per annum eligantur. Deinde singulis annis intra triennium à P. Generali, & à Consultoribus refici poterunt, vt superiùs dictum est. Ij non in eadem sed in diuersis suæ Prouinciæ ciuitatibus, & Domibus habitent. Consultoribus & Præpositis nullo pacto Visitationis munus imponatur. Posteaquàm se æstatis calores remiserint, singulis annis Visitatores bini suam Prouinciam visitent. In obeundo munere parem auctoritatem habeant: nec sine altero alter quidquam facere posit; in exequendis tamen rebus, professione senior præcedat: cui eidem curæ sit in itinere pecuniam

ferre,

ferre, & impenſas facere.

Si viſitanda ſit Domus eius Præpoſiti, qui alteri ex Viſitatoribus in primo, vel ſecundo conſanguinitatis gradu coniunctus ſit, alter Viſitator ſociũ ex vocalibus eiuſdem Domus ſibi adiungat. Idem faciendum eſt, ſi Viſitatorem alterum de altero aliquid cognoſcere oporteat. Si quis Noſtrùm ad alterum tantummodo ex Viſitatoribus quidpiam deferre voluerit, is ſua manu ſubſcribat.

Cùm primùm ad Domum viſitandam peruenerint, munus ſuum aggrediantur, ac quamcitiſsimè poterunt, ſe expediant. Vnà omnes ad locum deſignatum conuocent: ſermonem breuem de rebus ad viſitationem ſpectantibus habeant: cunctos moneant, vt quæ correctione indigent, liberè ſibi aperiant; neuè odio, aut amore ducti quæ dicenda ſunt, taceant: aut è contrà emendata iam, ſiuè quæ charitatem violare poſsint, ea ipſi proferant. Tum Viſitationem aggrediantur à rebus Diuinis ſi commodè fieri poterit. Eant viſum qua diligentia

aſſer-

asseruetur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Oleum infirmorum, & sanctorum reliquiæ: quàm nitidè, & decorè curentur sacra vasa, sacerdotum vestes, & quæ ad Ecclesiasticam pertinent superlectilem. Deinde singulos in senioris Visitatoris cellam per ministrum idoneum ordine conuocent: prudenter, & vt res postulat sciscitentur, An Præpositus, Patres, & cæteri, diu noctuque horis Canonicis frequentes intersint; An pax, & concordia custodiatur: An silentium horis locisque congruentibus seruetur; An Nouitij, & Professi adolescentiores in Dei timore, maiorumque reuerentia educentur: An Scholastici bonis literis erudiantur: An tempus otio, rebusque inutilibus conteratur. An nostræ Constitutiones ab vnoquoq; seruentur. Visitent etiam singulorum cellas: nequid forte vsquàm sit ab instituto nostro alienum. Tum communes Domus Officinas, & supellectilem. De ratione demum accepti, & expensi accuratè cognoscant: vbi cognouerint, si videbitur, subscribant.

Toto

Toto Visitationis tempore cuique Nostrùm liceat peccata confiteri vtri placuerit ex Visitatoribus, absque Præpositi licentia. Visitatores post biduum quàm aduenerint, communi victu vtantur. Nulla recipiant munera neque à Nostris, neque à Nostrùm consanguineis, ipsorum opera procurata. Impensæ verò itinerum à singulis suæ Prouinciæ Domibus, iuxtà præscriptum, eis tribuantur. Anteaquàm vltimam Visitationi manum imponant, de ijs rebus quæ occulta correctione indigent, aut Præpositum loci, aut ipsósmet qui culpa tenentur, admoneant. Tum palàm apud omnes sermunculum habeant: vbi quæ videbitur, vniuersè probent, aut improbent. Quæ leuiora sunt, per se ipsos corrigant, nullamque de rebus leuibus siuè apud P. Generalem, siuè in Generali Capitulo faciant mentionem. Si quid graue (quod Deus auertat) compererint, & remedium statim adhibendum esse visum fuerit, suum munus sine mora exequantur, rem tamen (si videbitur) autc um Vocalibus loci, aut saltem cum Præ-

posito

poſito, prout res poſtulauerit, communicent poſt ad P. Generalem omnia ſcribant, aut referant. Quæ notatu digna viſa fuerint, manu vtriuſque Viſitatoris ſubſcripta habeantur. De Domibus quas viſitauerint, narrent benè: errata, & incommoda reticeant.

Pater Generalis trienniò ſemel ſi ei videbitur, vel Congregationem totam ſimul, vel partes ſeorſum viſitet. Id ſi poſt calores æſtiuos fecerit, cum Viſitatoribus faciat vnà: Sin alio tempore, integrum ei erit, velit nè alio quolibet adſcito ſocio, an ipſe ſolus rē omnem exequi. Nec tamen Viſitarores à Capitulo conſtituti ſuum officium ſuo tempore intermittant. Atque hos ſolos Viſitationis iure Capitulo intereſſe oportebit; illos alios adſcitos nequaquam.

De

De Præposito, & Vocalibus cuiusque Domus. Cap. IX.

SVO quisq; Præposito promptè, vt par est, obediat. P. verò Præpositus, vt omnibus se præbeat exemplũ disciplinæ, ad Chorũ & ad cõmunẽ mensam, asiduè, pro virili conueniat. Silentiũ horis locisq; congruẽtibus seruet: labores cõmunes vnà cũ alijs subeat: Religionis obseruãtias diligentissimè colat: Et si interea eum prædicare contingat, Domũ nihilominus curet præcipuè, atq; assiduè in Choro, & in communi mensa intersit. Ad alias Ciuitates in Quadragesima tantùm, nec nisi de caussa graui, & de P. Generalis licentia proficiscatur. Post præpositos vnusquisq; reuerentiam præstet atq; obediat Vicarijs, tũ senioribus; demum fratribus singulis inter se tãquã charitatis vinculo colligatis suus cuiq; honor mutuus habeatur: ita tamen, vt iuxtà Apostoli sententiã omnia secundũ ordi-

nem fiant: Neque aliquis Superioris, aut alterius Officij dignitatem, aut iubendi auctoritatem sibi quoquo pacto vendicet. Nemo quamuis professus, & sacris initiatus Vocem habet; neque ad ferendum suffragium poterit conuenire, nisi ij tantùm Sacerdotes, qui ad id in Capitulo Generali sunt admissi. De qua re Nouitij antequam Religionis induantur habitu publicè sunt præmonendi. Licet nullum ius Vocalibus tribuatur antecedendi alios Sacerdotes seniores, sed Professionis ordo vbique seruandus sit: absente tamen Præposito, iura Præpositi, & quæ ad regimen spectant, Vocales tantùm, exerceant. Sacerdotes verò reliqui, absentibus Vocalibus.

Qui Voce caret passiua eligi non potest Generalis, Præses, Præpositus, Visitator, Vicarius, Consultor, neque vt ad Generale Capitulum veniat. Absente tamen Præposito, & Vicario, in rebus omnibus Præpositi vicē gerat. Duo saltē Vocales præter Præpositū in vnaquaque Domo à P. Generali assignētur: immo plures si ita ei videatur expedire. Vocales

cales in quacunque domo adſint, ſi in ea aſſignati non fuerint, extranei cenſeantur. Suffragium ibi ferre non poterunt: neque Præpoſito abſente, in Choro, Refectorio, aut alibi iura Præpoſiti exercere, niſi omnes & ſinguli Vocales loci conſenſerint.

In ſingulis Domibus ſinguli Vicarij eligantur. Si duo Domicilia in eadem ſint ciuitate, duo Vicarij debent eligi. Præpoſitus igitur ex ijs ſuæ Domus Vocalibus, qui actiuam, & paſsiuam vocem habent, duos vel tres deſignabit, & ad P. Generalem ſecretò referet: Qui etiam ſecretò vnum ex deſignatis eligat; is tamen Vicarius ad nutum Præpoſiti ſit amouibilis. Poſt Præpoſitum, & Viſitatores Viſitationis tempore ſedeat. Abſente Præpoſito eius vices gerat: Dum adeſt, nihil agere, aut præcipere, neque in Domus regimine ſe ingerere audeat niſi in ijs quæ Præpoſitus commiſerit. Si Vicarius menſes aliquot Domo abſit, ne cogatur Præpoſitus alium Vicarium eligere. At ſi Vicarium, & Præpoſitum abeſſe contingat, priuſ-

quam abeant designetur Vicarius. Ad Generale Capitulum, nè accedat Vicarius, nisi ab alijs Vocalibus electus fuerit. Vicarius S. Mariæ de Thoro in agro Æquensi à P. Generali solo designetur, & eligatur. Absente Præposito, & Vicario, antiquior ex loci Vocalibus, etiam si actiuam tantum vocem habeat eius vices gerat. Absente Præposito, Vicarius, vel Vicario absente senior qui Præpositi vices gerit, ea tantùm exequatur, quæ in aduentum Præpositi commodè differri non poterunt; caueat autem, ne minimum quid agat quod à Superioris sui volũtate senserit esse alienum.

Si contingat plures adesse Vocales coniunctos interse primo, vel secundo consanguinitatis gradu, duo tãtùm ex eis qui antiquiores Vocales fuerint suffragium ferant, tum in Capitulis Generalibus, tum etiam in singulis Domibus. Sacerdotes Vocalibus loco Superiores etiam ipsi Patres nominentur: ab inferioribus Vocalibus benedictionem, ne petant, tamen foras ituri, & licentiam petant, & comitem, & quò sint ituri, & quæ acturi significent.

Præ-

Præpositus quandoque omnes vnà conuocet, nonnulla, vt res postulabit, de quotidianis erratis verba faciat. Idem consulat Patres Vocales cum aliquis est in Ordinem nostrum accipiendus, cum induendus habitu, cum admittendus ad professionem, cum ad Ordines promouendus, cum ad audiendas Confessiones exponendus: item si quis ante professionem, à Religione dimittendus: de magnis etiam atque extraotdinarijs sumptibus faciendis: Denique in rebus omnibus grauioribus, cuiusmodi non sunt quæ ad victum, & vtensilia pertinent.

Nulla ex nostris Domibus posit ære alieno grauari etiã de consensu Vocaliũ, nisi pro necessario victu atque vestitu, & pro necessaria fabricæ restitutione, vel tandem pro euidenti vtilitate in re quæ differri minimè posit, vtputa pro emendis contiguis nostræ Domui locis. In erogandis etiã eleemosynis iungatur Charitati Christiana prudentia. Præpositus plus duos aureos in mẽsẽ ne largiatur, nisi cũ Vocalibus rẽ ante cõmunicet, atq; illi assentiantur.

Cum

Cum Vocales conuocati aliquid tractant, id fiat quod maior pars Vocalium censuerit esse faciendum. Præpositus quidem liberam Vocalibus dicendi faciat facultatem: Ij tamen nec cum Prælato, nec interse immodestè, morosè, pugnaciter se gerant. Qui secus fecerit, ei poena, Superioris arbitrio, imponatur. Quòd si interdicendus ei congressus, & facultas conueniendi cum alijs Vocalibus, videatur, res à Præposito cum cæteris Vocalibus antè agitata, ad Generalem referatur, eiusque sententia expectetur. Ne liceat Præposito res nouas inducere, aut veteres nostræ Congregationis consuetudines immutare. Communes literas obsignare, & aliunde datas resignare, ac legere solus potest: postea tamen Vocalibus legendas tradere teneatur. Sigillum Congregationis apud solum Præpositum sit: ac nemini liceat literas huiusmodi sigillo non signatas alicui mittere. Nemo literas, munera, seu quid aliud cuiusque generis mittere, vel recipere audeat siue Superioris licentia. Qui secus fecerit, Præpositi

sui

ſui arbitrio puniatur. Ad P. Generalem ſcribere, & ab eo literas recipere quiſque poteſt: eas neque Præpoſiti locorum, neque alius vllo pacto legant, aut aperiant. Exceptis P. Generalis, vel ad P. Generalem literis, & ad Viſitatores circa Viſitationis tempus, & ad Vocalem electum, poſt Septuageſimam, poſſint Præpoſiti legere, aut aperire quaſcunque alias, quas ſiuè Vocales, ſiuè alij miſerint, aut receperint. Abſente Præpoſito nemo ſcribere alicui literas, aut aliquid alicuius ponderis innouare audeat. Quòd ſiquid horum ſtatim fieri neceſsitas coegerit, res tota Præpoſito cum Domum reuerſus fuerit, aperiatur.

Nemo noſtrùm ſuam ſententiam in ſcripto ponat, de re quapiam controuerſa: nec ſe cuiuſpiam excepiſſe Cõfeſsionem, vel eum à cenſuris abſoluiſſe fidem faciat, quin antè, & viderit Præpoſitus, & probauerit.

Curæ ſit Præpoſito Annaliũ librum conficere, in quo, vt quidque acciderit notatu dignum referat, vtpotè quo quiſque die Religio-

ligionem ſit ingreſſus, habitum ſuſceperit; profeſsionem emiſerit, ad Ordines, & Confeſsiones ſit admiſſus. Quidquid denique ortum fuerit quod ad communem Domus vtilitatem pertinere videatur. Librum etiam conficiat accepti, & expenſi, vt poſsit rationem reddere quotannis, Viſitatoribus, & ſuo tempore Patribus in Capitulo Generali congregatis. Et ſi verò Præpoſitus accepti, & expenſi rationem Vocalibus ſuæ Domus reddere non teneatur, vltrò tamen offerat eis libros Viſitationis tempore, & antequam ad Generale Capitulum proficiſcatur. Præpoſitus, etiamſi iam annus elapſus ſit, in ſua tamen adminiſtratione permaneat, quouſque alius Præpoſiti munus adierit.

Si quis Præpoſitus moriatur, alius ſtatim, vel ad ſummum intrà tres menſes à P. Generali, & Conſultoribus ſufficiatur: interim Vicarius, vel eo abſente Senior ex Vocalibus Præpoſiti vices ſuſcipiat, eique omnes obediãt, & præſtent reuerentiã: is tamen in Præpoſiti loco, ne ſedeat, nec item ius habeat ve-

niendi

niendi ad Capitulum Generale, nisi à suis Vocalibus de more eligatur.

De Ordine, & loco cuiusque interse. Cap. X.



Ræpositus in sua quisq; Domo primum locum obtineat. Si plures Præpositi cõueniant, omnes post Præpositum, suo quisque professionis loco collocentur. Post Præpositos Vicarius, tum cæteri Sacerdotes iuxta Professionis ordinem, siuè ij Vocales sint siuè non sint: tum Clerici professi pro suo quisque ordine: post hos Nouitij: tum Hospites, postremò fratres laici locum habeant. Visitatores cætero quidem anno Professionis locum teneant: Visitationis tamen tempore post Præpositos collocentur. Licet ij qui maioribus Ordinibus initiati sunt præcedant eos qui minoribus: his tamen ad eundem Ordinis gradum euectis, non amplius Ordinis, sed professionis ratio habeatur:

INDEX CAPITVM OPERIS.

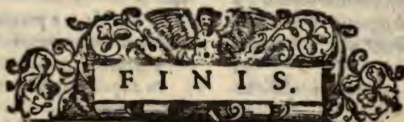
Quotan-

Laici

INDEX.

L.

Sacer-



	Errata.	Emendato.		Errata.	Emendato.
3	Congregætionis	Congregationis.	39	Recipat.	Recipiat.
32	Prætio.	Pretio.	78	acros.	acres.
33	Peætiosa.	Pretiosa.	65	di	id

REGESTVM

ABCDEFGHIKLMNO.

ROMAE,
Ex Typographia Stephani Paulini. 1604.

De Superiorum facultate.

I N D E X.

[illegible]



[illegible]

R E G E S T V M

ABCDEFGHIKLMNO.

R O M A E,

[illegible]

[illegible]

R.
FINE